

<>>

นำเสนอเมื่อ : 15 เม.ย. 2552

บทความนี้เขียนขึ้นโดย จอร์จ คอลลิน ซึ่งเป็นดาราดอกที่โด่งดัง เขาเขียนขึ้นในวันที่ 11 กันยายน (ตีกรเวรดเทรตถลม) หลังจากที่ทราบว่ภรรยาของเขาเสียชีวิตในตึกนั้นด้วย.. อยากให้ทุกคนได้อ่าน ข้อความนี้ มีความหมายดีนะ

...ทุกวันนี้เรามีตึกสูงขึ้น มีถนนกว้างขึ้นแต่ความอดกลั้นน้อยลง...

...เรามีบ้านใหญ่ขึ้น แต่ครอบครัวของเรากลับเล็กลง...

...เรามียาใหม่ ๆ มากขึ้น แต่สุขภาพกลับแย่ลง...

...เรามีความรักน้อยลง แต่มีความเกลียดมากขึ้น...

...เราไปถึงโลกพระจันทร์มาแล้ว แต่เรากลับพบว่า...

...แค่การข้ามถนนไปตกทายเพื่อนบ้านกลับยากเย็น...

...เราพิชิตห้วงอวกาศมาแล้ว แต่แค่ห้วงในหัวใจกลับไม่อาจสัมผัสถึง...

...เรามีรายได้สูงขึ้น แต่ศีลธรรมกลับตกต่ำลง...

...เรามีอาหารดี ๆ มากขึ้นแต่สุขภาพแย่ลง...

...ทุกวันนี้ทุกบ้านมีคนหารายได้ได้ถึง 2 คน แต่การหย่าร้างกลับเพิ่มมากขึ้น...

...ดังนั้น.....จากนี้ไป.....ขอให้พวกเรา อย่าเก็บของดี ๆ ไว้โดยอ้างว่าเพื่อโอกาสพิเศษ เพราะทุกวันนี้เรายังมีชีวิตอยู่คือโอกาสที่พิเศษสุด.....แล้ว

จงแสวงหา การหยั่งรู้

จงนั่งตรงระเบียบบ้านเพื่อชื่นชมกับการมีชีวิตอยู่ โดยไม่ใส่ใจกับความ.....อยาก...

จงใช้เวลากับครอบครัว เพื่อนฝูงคนที่รักให้มากขึ้น.....

กินอาหารให้อร่อย ไปเที่ยวในที่ที่อยากจะไป

ชีวิตคือโซ่ห้วงของนาที่แห่งความสุขไม่ใช่เพียงแค่การอยู่ให้รอด

เอาแก้วเจียรระเนที่มีอยู่มาใช้เสีย

น้ำหอมดี ๆ ที่ชอบ จงหยิบมาใช้เมื่ออยากจะใช้

เอาคำพูดที่ว่า.....สักวันหนึ่ง.....ออกไปเสียจากพจนานุกรม

บอกคนที่เรารักทุกคนว่าเรารักพวกเขาเหล่านั้นแค่ไหน
อย่าผลัดวันประกันพรุ่ง ที่จะทำอะไรก็ตามที่ทำให้เรามีความสุขเพิ่มขึ้น
ทุกวัน ทุกชั่วโมง ทุกนาที มีความหมาย
เราไม่รู้เลยว่าเมื่อไรมันจะสิ้นสุดลง

อ้างอิงที่มา <http://www.borworn.net> รวมข้อคิด&คติพจน์ โดย หวานใจ...ผ.อ. บวร